

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **J. H., M., V. T., IČO: X., o vyhlásenie konkurzu**, vedenej na Krajskom súde v K. pod sp. zn. 6K/17/2003, o dovolaní Mgr. Ing. I. I., H., V. T., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo/39/2010-143 z 28. októbra 2010, právoplatného 3. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, ako súd prvého stupňa, uznesením č. k. 6K/17/2003-134 zo 16. februára 2008, zbavil Mgr. Ing. I. I., H., V. T., funkcie správcu konkurznej podstaty a ustanovil do funkcie nového správcu konkurznej podstaty JUDr. M. P., K., K.. Takto rozhodol s odkazom na ustanovenie § 8 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“), podľa ktorého z dôležitých dôvodov môže súd na návrh správcu zbaviť správcu funkcie; súd aj bez návrhu zbaví správcu funkcie, ak správca neplní riadne svoje povinnosti alebo aj z iných dôležitých dôvodov. Ak súd zbaví správcu funkcie, ustanoví nového správcu. Krajský súd v Bratislave zbavil funkcie doterajšieho správcu Mgr. Ing. I. I. a ustanovil nového správcu JUDr. M. P. z dôvodu, že ustanovenému správcovi Mgr. Ing. I. I. bol s účinnosťou od 7. decembra 2009 pozastavený výkon advokácie, pretože je vo väzbe.

Na odvolanie Mgr. Ing. I. I. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením č. k. 2Obo/39/2010-143 z 28. októbra 2010, právoplatného 3. decembra 2010, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne podľa § 219 OSP. Interpretáciou ustanovenia § 8 ods. 5 ZKV a jeho následnou aplikáciou na predmetnú právnu vec, dospel k záveru, že súd prvého stupňa náležite posúdil danosť dôvodu pre zbavenie správcu jeho funkcie, ktorého správnosť rozhodnutia odvolateľ dôvodmi svojho odvolania nespochybnil. Na margo námietky odvolateľa, že uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory o pozastavení mu výkonu advokácie je neúčinné, pretože nie je právoplatné a vykonateľné, odvolací súd uviedol, že pozastavenie výkonu advokácie samo osebe nie je dôvodom, pre ktorý by bolo možné zbaviť správu jeho funkcie. So zreteľom na to sa odvolací súd námietkami odvolateľa o účinnosti uznesenia o pozastavení výkonu advokácie nezaoberal. Zdôraznil, že dôvodom na zbavenie správcu jeho funkcie môže byť však skutočnosť, pre ktorú bol výkon advokácie pozastavený. Z obsahu spisu mal za nesporné, že touto skutočnosťou bola väzba odvolateľa, teda okolnosť, ktorú vyhodnotil ako objektívne brániacu správcovi riadne vykonávať jeho funkciu a znemožňujúcu jeho činnosť. Svoje potvrdzujúce uznesenie preto uzavrel konštatovaním, že daná situácia bola prvostupňovým súdom vyhodnotená správne ako vážny dôvod na zbavenie jeho funkcie ako správcu konkurznej podstaty.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote dovolanie Mgr. Ing. I. I.. Prípustnosť dovolania vzhľadom na ustanovení § 237 písm. f) OSP tvrdiac, že postupom a rozhodnutím odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože odvolací súd rozhodol o jeho odvolaní bez nariadenia pojednávania, pričom na to nebol dôvod. Mal za to, že odvolací súd mal nariadiť pojednávanie a predvolať ho ako účastníka konania, aby mohol doplniť svoje dôkazy. Dovolacím petitom sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a vrátenia mu veci na nové prejednanie a rozhodnutie.

K dovolaniu nepodali vyjadrenia ani úpadca, ani novoustanovený správca konkurznej podstaty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP), ktorý má právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 OSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP) najskôr

skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, a je potrebné ho odmietnuť podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

Podľa ustanovenia § 66e ods.1 ZKV, na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 66f ZKV, ustanovenia § 221 ods.1 písm. a) a § 228 až § 243d Občianskeho súdneho poriadku sa na konkurz a vyrovnanie nepoužijú.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.)

Z citovaných ustanovení § 66e ods. 1 a § 66f ZKV vyplýva, že na konkurzné konanie od jeho začiatku až do jeho skončenia sa ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku použijú len vtedy, ak ZKV neustanovuje inak. V ustanovení § 66f ZKV explicitne vylučuje v konkurznom konaní použitie ustanovení upravujúcich v Občianskom súdnom konaní dovolanie (§ 236 až 243d OSP).

Zákon o konkurze a vyrovnaní je predpis, ktorý upravuje tak materiálnu stránku konkurzného práva, ako aj procesné právo konkurzné. Neobsahuje však komplexnú úpravu konkurzného procesu, preto v ustanovení § 66e ods. 1 ZKV stanovuje primerané subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV nestanovuje inak. Ten obsahuje zásadne odlišnú úpravu mimoriadnych opravných prostriedkov, keď v ustanovení § 66f ZKV výslovne vylučuje použitie § 228 až § 235 OSP (obnova konania) a § 236 až § 243d OSP (dovolanie, s výnimkou mimoriadneho dovolania). Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce dovolacie konanie, vrátane úpravy prípustnosti dovolania, sú v konkurznom konaní nepoužiteľné, čo znamená, že proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným v konkurznom konaní dovolanie nie je prípustné. Z tohto dôvodu nielenže nie je prípustné dovolanie proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (č. l. 143), ktoré je bezpochyby rozhodnutím vydaným v konkurznom konaní, ale vzhľadom na vylúčenie použitia i ustanovenia § 242 ods. 1 veta druhá OSP, ukladajúcemu dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 OSP (či už to účastník namieta alebo nie), nemohol sa dovolaním súd zaoberať ani prípustnosťou dovolania z hľadiska dovolateľom namietanej vady konania podľa § 237 písm. f) OSP.

Je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci išlo o inú procesnú situáciu, aká bola predmetom riešenia v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. marca 2004 sp. zn. 1ObdoV/1/2004, ktoré bolo uverejnené Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 55 v čiastke 3/2004. V uverejnenom rozhodnutí najvyšší súd zaujal stanovisko, že § 66f ZKV sa nevzťahuje na rozhodnutie, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol, teda nevyklučuje prípustnosť dovolania tam, kde výsledkom rozhodovania nebolo vyhlásenie konkurzu. V prejednávanej veci však bol konkurz právoplatne vyhlásený dňa 7. februára 2004, o čom svedčí uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6K/17/2003-22 zo 14. januára 2004 s vyznačenou právoplatnosťou 7. februára 2004. Túto problematiku už riešil aj Ústavný súd Slovenskej republiky, a to v uznesení z 26. februára 2003 č. IV. ÚS 31/03, v ktorom konštatoval, že podľa zmyslu a účelu mimoriadnych opravných prostriedkov § 66f ZKV vylučuje použitie ustanovení o dovolaní (ale aj obnove konania) len v prípade, že konkurz bol vyhlásený, a nie aj v prípade, že návrh na konkurz bol podľa § 13 ods. 1 ZKV zamietnutý z vecných dôvodov. Vylúčenie dovolania a obnovy konania má totiž zmysel len pri vyhlásení konkurzu, pretože ich použitie by už nemohlo v žiadnom prípade odstrániť dôsledky vyhlásenia konkurzu podľa § 14 ZKV. Napokon to nie je ani potrebné, pretože zákon pozná inštitút zrušenia konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a) ZKV, ktorý efektívnejšie než mimoriadny opravný prostriedok rieši otázky, ktoré by sa inak mohli riešiť v mimoriadnom opravnom konaní.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP, ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Konštatujúc, že v danom prípade dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 66f ZKV v nadväznosti na § 66e ods. 1 ZKV a § 236 ods. 1 OSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie Mgr. Ing. I. I. odmietol ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť (§ 218 ods. 1 písm. c/ OSP), nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

K uvedeným záverom dospel dovolací päťčlenný senát jednohlasne.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. septembra 2012

JUDr. Juraj Seman, v . r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.